நாட்டுப்பாடல் வெளியீடு—௧

கட்டபொம்மு கூத்து

பதிப்பாசிரியர்:
நா. வானமாமலை, எம்.ஏ.,எல்.டி.

மதுரைப் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை-2

முதல் பதிப்பு—மார்ச், 1972

நாட்டுப்பாடல் வெளியீடு—4

கட்டபொம்மு கூத்து

விலை: ரூ. 2—25

அச்சிட்டோர் :
நியூ செஞ்சுரி பிரிண்டர்ஸ்,
6/30, மவுண்ட்ரோடு, சென்னை-2.

கட்ட பொம்மு கூத்து

(கதைப் பாடல்)

முன்னுரை

கட்டபொம்மு பற்றி கோவில்பட்டி தாலுக்காவில் வழங்கும் கதைப்பாடல்களும், கூத்துப்பாடல்களும், கும்மிகளும் ஏராளம். இவற்றில் கதைப்பாடல் ஒன்றை 1961ல் நான் பதிப்பித்துள்ளேன். நியூ செஞ்சுரி வெளியீட்டாளர் அதனை வெளியிட்டனர். அதற்கு நீண்டதோர் முன்னுரை எழுதினேன். அதில் கதைப்பாடல்கள் பற்றியும், வரலாற்று கதைப்பாடல்கள் பற்றியும், கட்டபொம்மு கதை வழங்கிவரும் உருவங்கள் பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளேன்.

இந்த நூல் இப்பொழுது கிடைக்காததால் மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் வெளியிடும் ''கட்டபொம்மு கதைப்பாடல்'' என்ற நூலில் அம் முன்னுரையை முழுவதும் வெளியிட்டு, வேறு சில செய்திகளையும் சேர்த்திருக்கிறேன்.

இந்த நூலைப் படிப்பவர்கள் இவ்விரு நூல்களையும், அவற்றின் முன்னுரைகளையும் படிக்கவேண்டுமென வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

ஆயினும் சரித்திரக் கதைப்பாடல்களைப் பற்றிய சில முக்கிய பொருள்களை அறிந்து கொள்ளுவதற்காக அம் முன்னுரையின் ஓர் பகுதியைக் கீழே தருகிறேன்.

கதைப்பாடல்களில் காணப்படும் சரித்திரக் கதைகளில் முக்கியமானவை, தேசிங்கு ராஜன் கதை, கட்டபொம்மன் கதை, மருதுபாண்டியர்கதை, கான்சாகிப் சண்டை, பூலுத்தேவர் சிந்து, ராமப்பய்யன்கதை முதலியவை. இவ்வரலாற்று வீரர்களின் சரித்திரங்கள் பலவகையான உருவங்களில் நாட்டுக் கதைப் பாடல்களாக வழங்கி வருகின்றன. இக் கதைகளில் சரித்திரத்தை நாம் உழைக்கும் மக்களின் கண்ணோட்டத்தில் காண்கிறோம். சரித்திர வீரர்களின் சிறந்த பண்புகளை இக் கதைகள் போற்றிப் புகழ்கின்றன. கட்டபொம்மு, மருது சகோதரர்கள் முதலிய வெள்ளையர்களை எதிர்த்த வீரர்களின் சரித்திரங்களை வழிவழியாக வந்த கதைப்பாடல்கள் மூலம் அறிகிறோம். உண்மை வரலாற்றைத் திரித்துத் தங்களுக்குச் சாதகமாக எழுதி வைத்துள்ள

ஆங்கிலேயர்களது முயற்சிகளே. இக்கதைகள் உண்மையை வெளிப் படுத்தி முறியடித்து விட்டன. வெள்ளையர்கள் மறைத்து விட்ட பல நிகழ்ச்சிகளை இக் கதைப் பாடல்கள் நமக்கு வெளிப்படுத்து கின்றன.

இக் கதைப்பாடல்களைக் கொண்டு மட்டும் சரித்திர நிகழ்ச்சி களை நாம் உறுதியாக அறிந்து கொள்ள முடியாது. இவற்றை ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டும் சரித்திர உண்மைகளை அறிந்து கொள்ள முடியாது. கிடைக்கும் கல்வெட்டு முதலிய சரித்திரச் சான்று களையும், நாட்டுக் கதைப்பாடல்கள் முதலிய இலக்கியச் சான்று களையும் ஒப்பிட்டு நோக்கி, பலவாற்றானும் செய்திகளைச் சலித்துப் பார்த்து முடிவுக்கு வரவேண்டும்.

இக் கதைப்பாடல் பற்றி

இக் கதைப்பாடல் கோவில்பட்டித் தாலுகாவிலும் இராமநாதபுரம் மாவட்டம் தென்பகுதியிலும் இன்னும் பாடப் பட்டு, நடிக்கப்படும் கூத்துகளில் வழக்கில் உள்ளது. இதற்கு மூலங்கள் பல பல நாட்டுப்பாடல்கள். அந்த நாட்டுப்பாடல் களிலுள்ள கதை நிகழ்ச்சிகளையும் கும்மிப்பாடல்களையும் இக் கதைப்பாடல் மேற்கொண்டுள்ளது. ஆயினும் தனி நாட்டுப் பாடல்களைப் போல கூட்டுப் படைப்பாக இல்லாமல், தனி ஆசிரியர் ஒருவரால் படைக்கப்பட்டது. இதன் ஆசிரியர் அடைக்கலபுரம் சிதம்பரசுவாமிகள். அவர் பெயருக்கு ஆசிரியரே அன்றி அவருக்கு முன்பிருந்த நாட்டுப் பாடல்களையும், கதை களையும் கதைப்பாடல்களையும் சேகரித்து, கூத்து நாடகத்திற் கிசைய ஒரு கதைப்பாடலாக எழுதியுள்ளார். ஒருவர் இயற்றியது நாட்டுப்பாடல் ஆகுமா? (Folk Literature) என்ற கேள்வியை நாட்டுப் பண்பாட்டியல் ஆராய்ச்சியாளர்கள் கேட்பதில்லை ஏனெனில் நீண்டகதைப் பாடல்கள் தனிப்பட்டவர்களால் எழுதப் படுகிறது. இது நாட்டுப்பாடல் மரபுகளைப் பின்பற்றி எழுதப் பட்டு, ஏதாவதோர் பிரதேசத்தில் மக்களிடையே பரவி, அவர்க ளாலும் வாய்மொழியாகப் பரப்பப்பட்டால் (oral transmission) அதுவும் நாட்டுப்பாடலாகும் என்பதை உலகநாட்டுப் பண்பாட் டியல் ஆராய்ச்சியாளர்கள் ஒப்புக்கொண்டுள்ளார்கள். இக் காரணத்தைப் பற்றியே தமிழ்க்கதைப் பாடல்கள் பலவற்றையும் (Folk ballads) நாட்டுக் கதைப்பாடல்கள் என்றழைக்கிறோம்.

இப்பாடல் ஓர் அசல் நாட்டுப்பாடல் என்று கூறலாம். நம் நாட்டு உழைக்கும் மக்களின் எண்ணங்களையும், சிந்தனைகளையும் மெருகில்லாமல் நாட்டுப்பாடல் சித்தரிக்கிறது. அதனால்தான்

இதனை அசல் நாட்டுப்பாடல் என்று சொல்லுகிறோம். மக்களது உணர்ச்சிகளையும், சிந்தனைகளையும் இலக்கிய மெருகோடு சித்தரிக்கும் பாடல்களும் உள்ளன. பள்ளுப்பாடல்களில் பள்ளர்களின் வாழ்க்கையும், குறவஞ்சியில் குறவர்களின் வாழ்க்கையும் அனுதாபத்தோடு சித்தரிக்கப்படுகிறது. அவை உழைப்போர் வாழ்க்கையைப் படித்தவர்களுக்கு எடுத்துச்சொல்லும் விளக்கமாகவே இருக்கின்றன. அவை கிராம மக்களின் நாவிலே பயிலுவதில்லை. கிராமமக்கள் அப்பாடல்களின் பொருள்களையும், உணர்ச்சிகளையும் புரிந்துகொள்ளமுடியாது. ஏனெனில் அவை மக்கள் மொழியில் இல்லை. கடினமான சொற்களும், சொற்சேர்க்கைகளும் அவற்றுள் உள்ளன. படிக்காதவனுக்குப் புரியாத யாப்பிலக்கண மரபுகள் காணப்படுகின்றன. ஆனால் இப்பாடலோ படிக்காத உழைக்கும் மக்களுக்குப்பாடினாலும், நடித்துக் காட்டினாலும், விளங்கும்படி மக்களால் பேசப்படும் சொற்களைக் கொண்டே எழுதப்பட்டுள்ளது.

தனி மனிதன் எழுதிய காரணத்தால், இடையிடையே பாத்திரப் பேச்சாகவும், கவிக்கூற்றாகவும், விருத்தங்கள் பயின்று வந்துள்ளன.

பெரும்பான்மையாக பாத்திரங்களின் பேச்சு வாயிலாகவே கதை நிகழ்ச்சிகள் கூறப்படுகின்றன.

இடையிடையே நிகழ்ச்சிகளைக்கூற உரைநடை பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது. இக் கதையைச் சுருக்கமாகக் கூறவும் பயன்படுத்தப் படுகிறது.

வெள்ளையன் இறந்தவுடன் கட்டபொம்மு பதிலாள் தேடப் புறப்படுகிறான். ஊமைத்துரையும் கூடச் செல்லுகிறான். இது முதற்கொண்டு இரண்டாவது சண்டை வரைக்குமுள்ள கதையை வசனம் சுருக்கிக் கூறுகிறது. இதற்கோர் உதாரணம்:

“இரண்டுபேரும் புறப்பட்டுச் செல்ல இச்சமாசாரம் சென்னைக்குப்பறந்தது. மகாராணியவர்களுக்குத் தெரிவிக்க, அப்படிப்பட்ட சுத்த வீரனைக் கொல்லாமல் சின்ன நவாபு பட்டம் கொடுக்கச் சொல்லி அக்கடிதம் கோவில்பட்டிக்கு வர, மற்றப் பாளையப்பட்டாரறிந்து வேறே கடிதம் எழுதித் தெரிவிக்க அக்கினிச் சென்னல் பட்டாளத்துடன் புறப்படல். இரண்டாவது சண்டை. அக்கினிச் சென்னல் கோலம்”

பெரும்பாலும் உரையாடலாகவே கும்மிப்பாட்டின் மூலம் கதை நடத்திச் செல்லப்படுகிறது.

இக்கூத்து தெலுங்குபேசும் மக்கள் முன்னால் நடைபெறுவதால் இடையிடையே தெலுங்கில் கதாபாத்திரங்கள் பாடுகின்றனர். இடையிடையே தெலுங்குப்பாடல்கள் வருவதை தெலுங்குபேசும் மக்கள் பெரிதும் ரசிப்பார்கள்.

கதை நிகழ்ச்சிகளில் சில மரபுப் பாடல்கள் சிலவற்றிலிருந்து (traditional folk ballads) மாறுபடக் கூறப்பட்டுள்ளன. அவற்றை அடிக்குறிப்புகளில் சுட்டிக்காட்டியுள்ளேன்.

இக்கதைப்பாடலை எழுதுவதற்கு கூத்து நடத்துவோர் எழுதி வைத்திருக்கும் கதைப்பாடல்களும், பழைய அச்சுப்பிரதி யொன்றும், ஓர் ஏட்டுச் சுவடியும் துணை செய்தன.

இப்பாடல் சுதந்திர இயக்கம் தோன்றிய பின் எழுதப்பட்ட தாலும், தமிழ்நாட்டில் வ. உ. சி. யின் போராட்டங்கள் நடை பெற்றபின், அந்த எழுச்சியின் தாக்கம் கிராமமக்களிடையே பரவிய பின் இப்பாடல் எழுதப்பட்டதாலும், கட்டபொம்மு சக்க தேவியை மட்டுமல்லாமல் பாரத நாட்டைப் பற்றியும் பேசுகிறான்

சில விடங்களில் வெள்ளையரைப் புகழ்ந்து பேசுகிற இடங் களைக் காணலாம். இதற்குக் காரணம் வெள்ளையர் காலத்தில் கட்டபொம்மு நாடகத்தை நடிக்கவும்பாட்டைப்பாடவும் தடை யிருந்ததுதான், போலீசார் காதில் படும்படி, கட்டபொம்மனைச் சில விடங்களில் திட்டுவதும், வெள்ளைக்காரர் ஆட்சியைச் சில விடங் களில்புகழ்வதும் போலீசாரை ஏமாற்றி நாடகத்தை நடத்தவும். பாட்டைப்பாடவும் முடிவதற்காகவே. பொதுவாக அவனை வீர னென்று கருதியவர்கள்தான் அவனைப் பற்றிப்பாடி அவனது நினைவை நிலைக்கச் செய்துள்ளனர்.

வெள்ளையர் கட்டபொம்முவின் நினைவை அகற்றச் செய்த முயற்சிகள் பல. அவனது கோட்டையை அழித்தார்கள். கோட்டையிருந்த நிலத்தில் வீடுகட்ட அனுமதிக்கவில்லை. அவ் விடத்தைப் பாழ்நிலம் என்று ஆவணங்களில் குறிப்பிட்டார்கள். கட்டபொம்மன் கதையைப் பாட அனுமதி மறுத்தார்கள். அதே சமயம் கட்டபொம்மனுக்கு எதிராகப் போராடிய வெள்ளை ராணுவ அதிகாரிகள் எழுதிய நூல்கள் வெளியிடப்பட்டன. அவை 'சரித்திரம்' என்ற அந்தஸ்தைப் பெற்றன. ஆனால் இத்திரிபான வரலாறுகள் மக்களிடையே பரவவில்லை.

வெள்ளையர் போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த கட்டபொம் முவையும், ஊமைத்துரையையும் மக்கள் நினைவில் வைத்திருந் தனர். இரவில் கும்மியடித்து அவர்கள் வீரத்தைப் பாடினர்.

இவ்வாறு பாடியவர்கள், கட்டபொம்மு சாதியைச் சேர்ந்த கம்பளத்தார் மட்டுமல்ல. எல்லோரும் பாடினார்கள். இவ்வாறு மக்கள் நினைவுகளும் உணர்ச்சிகளும் பாடல் உருவம் பெற்றன பாடலிலும், ஆடலிலும் வல்லவர்கள் அவற்றை எழுதி வைத்தார்கள். அவையே கதைப் பாடல்களாக உருவாகி, ஒயில் கும்மியாகவும், கூத்தாகவும், கூட்டுப் பாடலாகவும் கட்டபொம்மன் காலத்திலிருந்து இடையறாத வெள்ளமாக ஓடத்தொடங்கியது. இடையிடையே பல சிறுகதைகள் இக்கதை வெள்ளத்தில் சேர்ந்து சங்கமித்தன.

இதுவரை கட்டபொம்மனைப் பற்றி வெளியிடப்பட்டவை மூன்று நாட்டுக்கதைப் பாடல்களே. சிரஞ்சீவி என்னும் எழுத்தாளர் பகுதிபகுதியாக ஓர் கட்டபொம்மன் கும்மிப்பாடலை உரை நடையான கதைப் போக்கோடு சேர்த்து வெளியிட்டுள்ளார் இது முழுமையான கதைப்பாடல் ஆகாது. இதன் பின் நான் முன் குறிப்பிட்டபடி N. C. B. H. பதிப்பகத்தார் 1961ல் வெளியிட்ட எனது பதிப்புத்தான் முதன் முதலில் வெளியான கட்டப்பொம்மனைப் பற்றிய நாட்டுக்கதைப்பாடல். அது கட்டபொம்மனது காலத்தில் வாழ்ந்த நாட்டுப்பாடல் புலவர் ஒருவரால் எழுதப்பட்டது. அதற்கடுத்து நான் பதிப்பித்திருக்கும் கட்டபொம்மன் கதைப்பாடலை மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் வெளியிட்டுள்ளது. நான்காவது இக்கூத்துப்பாடல். கட்டபொம்மன் வரலாறு பற்றிச் சில நூல்கள் புராணப்பாணியில் எழுதப்பட்டுள்ளன அவற்றில் இலக்கிய மதிப்போ, வரலாற்று மதிப்போ இல்லை.

கட்டபொம்முவின் வரலாற்றுண்மையான செய்திகள் பற்றிக் 1961ல் வெளியான N. C. B. H. பதிப்பிலும், மதுரைப்பல்கலை கழகப்பதிப்பிலும் நான் ஆராய்ந்துள்ளேன், எனவே இம் முகவுரையில் அதனை மீண்டும் ஆராய அவசியமில்லை.

இந்நூலை வெளியிட முன்வந்த மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கும், அதற்காக யோசனை கூறிய துணைவேந்தர் தெ. பொ. மீனாட்சி சுந்தரனாருக்கும் எனது நன்றி. ஒரு வரலாற்றுக் கதைப் பாடலை மறைந்து போகாமல் பாதுகாத்த பெரும் பணியை அவர்கள் செய்துள்ளனர். அவர்களுக்கு நாட்டுப் பண்பாட்டு ஆராய்ச்சித் துறையினரும் தமிழ் மக்களும் பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளனர்.

மிகப் பழைய, பிழைகள் மலிந்த அச்சுப்பிரதிகள், நோட்டுப் புத்தகங்கள், ஏட்டுப் பிரதி இவற்றினின்றும் இந்த நூலை முழுவது

பிரதி செய்தவர் எனது அருமை நண்பர் ஓணமாக்குளம் பெருமாள். இத்தகைய நூலைப் பிரதி செய்வதற்கு அவர் காட்டிய பொறுமையும், எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியும் பெரிதும் பாராட்டத் தக்கது. அவரே தெலுங்கு பேசுபவராதலால் தெலுங்குப் பாடல்களை இசை தவறாது மொழி பெயர்த்துள்ளார். அவருக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

ஆடிக் குறிப்புகளுக்கு நானே முழுவதும் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளுகிறேன். எனது நண்பர் ஓணமாக்குளம் பெருமாள் கோவில் பட்டி பகுதியில் தெலுங்கு பேசும் மக்களிடையே வழங்கும் கொச்சைத் தெலுங்குச் சொற்களின் பொருளையும், தமிழ்ப் பழமொழிகளின் பொருளையும் எனக்கு அறிவித்ததற்கு அவருக்கு எனது நன்றி.

பாளையங்கோட்டை
16-10-70

நா. வானமாமலை
பதிப்பாசிரியர்

பாஞ்சாலங் குறிச்சி

கட்டபொம்மு துரை கதை

விநாயகர் காப்பு வெண்பா

பூஞ்சோலை பொங்கும் புவி மீதருளாலே
பாஞ்சாலி நந்நகர் பங்கபோங்கத் தேன் சொரியுங்
கட்டபொம்மு கீதங்கமழ றவே யானை முகன்
தொட்ட கரப் பாதந் துணை.

நடை

(நாட்டுப் பாடல்)

தன்னன தானன தன்னன்ன
தன்னன தானன தன்னன.
சீர்மலியு மெங்களாண்டவனே சித்திக்கணபதி
முன்னடவாய்.

நீர்மலியும் புதுமீதிவிலங்கிய நீதவிநோத வசீகரரனே,
உத்தமனே நவரத்தினமே ஓங்காரத்து ட்பொருளே,
முந்தி முந்தி விநாயகனே, முருகபிரானுக்கு மூத்தவனே,
ஆலரமத்தடிப் பிள்ளையாரே. அரசமரத்தடி விநாயகனே,
வேலமரத்தடிப் பிள்ளையாரே. விக்கினம் வாராமற்
காத்தருள்வாய்,
தந்தி முகனே தயாபரனே சங்கடமில்லாமற் காக்க
வேண்டும்
மோதகந் தோசை பணியாரம் முருக்கு சர்க்கரை
எள்ளுருண்டை
அப்பமவல் பொரிலட்டுடனே ஆனவகை யெல்லாம் நான்
படைப்பேன்
தேங்காயுடைத்து வைத்திடுவேன் தெச்சணையாலுனைக்
கும்பிடுவேன்.
பாடவறியேன் படிப்பறியேன் பக்கத்துணை செய்ய
வேண்டுமையா.
ஏடறியேனெழுத்தறியேன் எந்தனைக் காப்பாற்ற வேண்டு
மையா.

கட்டபொம்முகதை யான்படிக்க கண்ணாலே பார்த்திட
வேண்டுமையா.
ஊமைத்துரைகதை யான்படிக்க உண்மை யுரைத்திட
வேண்டுமையா.
பாஞ்சாலக்கதை யான்படிக்கப் பக்கத்துணை செய்ய
வேண்டுமையா.
சக்கதேவிகதை யான்படிக்கத் தயவு செய்திட
வேண்டுமையா

மேறபடி சந்தம் — சரஸ்வதி துதி

வெண்டாமரையிலுறைபவளே, வேதாந்த ஞானத்தினுட்
பொருளே,
நான்முகன் நாவிலிருப்பவளே, நம்பின பேர்க்
கருளம்பிகையே
நாடெங்கும் செல்லுதுன் சாத்திரங்கள், நானெங்கு
சொல்லுவேனுன் மகிமை?
ஊரெங்கும் சொல்லுதுன் சாத்திரங்கள்,
உண்மையைச் சொல்லுவேன் கேட்டவர்க்கு.
உன் துணையல்லாது வேறுதுணை உண்டோ, யோசனை
செய்யயிலே,
என்துணை நீயென்று சொல்வதனாலெங்களை ரட்சிக்க
வேண்டுமம்மா.
சக்கம்மாள்[1] வாக்குப் பலிக்க வேண்டும் தண்டமிழ்
வாசகம் பொங்க வேணும்.
பாஞ்சாலி[2] வாக்குப் பலிக்கவேணும் பங்கமில்லாச்
செல்வம் பொங்க வேணும்.
ஊமைத்துரை கட்டபொம்மு செய்த ஒப்பில்லாச் செய்கை
தெரிய வேணும்.
மாதமும் மாரி பொழியவேணும் வந்தெம்மைக் காப்பாற்ற
வேண்டுமம்மா.

மேற்படி சந்தம்—முருகன் துதி

நீலமயிலுறை வேலவனே, நீர்மலி செந்திச் கடவுளரே
அம்பிகை மீனாக்ஷி பாலகனே ஆறுமுகா வள்ளி நாயகனே
பாலாபிசேகம் பழநியிலே பண்டார வேடம் புனத்தருகே
தேனாபிசேகம் பழநியிலே சிங்காரவேடம் கழுகுமலை.

1. சக்கம்மாள். 2 பாஞ்சாலி - கிராமதேவதைகள் தெலுங்கு பேசும் சாதியினருள் சிலர் வணங்கும் தெய்வங்கள்.

கற்பூர வாசங்கமகமெனு கல்யாணமேடை பளபளென
சாம்பிராணி வாசம் கமகமென தண்டைசிலம்பு
கலகலென
தொண்டரரோகராவென்றுரைக்கத் துத்துமி[3]மேளந்
திடதிடென
சங்கம் பம்போவெனச் சேகண்டி டண்டெனத் தண்டாயுதன்
துணை என்றுரைக்க
பாவனையாகிப் பூஜையிலே பல்லாண்டு கூறிப் பணிந்தே
னம்மா
வந்தென்னை ரட்சிக்க வேண்டுமம்மா, மன்னவன் கட்டன்
கதைபடிக்க.

மேற்படி சந்தம் — சக்கம்மாள் துதி

என்னைஆண்டவளே சக்கதேவி எங்களை முக்காலும்
காருமம்மா
ஆண்டவளே குலதேவதையே, ஆதரிக்கவேண்டுஞ்
சக்கம்மாளே
மேல மலையாளம் போனவளே[4] விஞ்சை மந்திரங்
கற்றவளே,
தெற்கு மலையாளம் போனவளே தேவி மந்திரம்
கற்றவளே
பெண்டு மலையாளம் போனவளே பேற்பெற்ற மந்திரங்
கற்றவளே.
கொத்துப்பல்லாரியை[5] யாண்டவளே கூடையிற் கூடவே
வந்தவளே
கூடையிற் கூடவே வந்தவளே கொப்பாடு சூல்
கொண்ட சக்கதேவி
மாராட்டப்பாசியுங்[6] கொண்டவளே மந்திர தந்திரங்
கற்றவளே
கைவளையோலை கருகுமணி[7] கண்டஞ்சொலித்திடும்
சக்கம்மாளே

3. துத்துமி — துந்துபி மேளம்.

4. மலையாளம் மந்திரவாதத்திற்குப் புகழ்பெற்றது. எனவே மந்திரவாதம் கற்க மலையாளம் போக வேண்டும் என்றது.

5. கொத்துபல்லாரி — இவளை வணங்கும் கம்பளத்தார் பல்லாரியிலிருந்து வந்தவர்கள் என்று குறப்பாடல் கூறுகிறது. அவர்கள் பல்லாரியிலிருந்து வந்த போது; இவளும் கூடவே கூடையில் வந்தவள் என்பது கம்பளத்தார் நம்பிக்கை.

6, 7 மாராட்டப்பாசி, கருகுமணி—கம்பளத்தார் அணியும் அணிகலன்கள். இவற்றைக் கோர்த்து அணிவார்கள்.

பொங்கு மிலந்தைமுட் கோட்டையிலே போற்றிட வாழ்
கின்ற சக்கதேவி,
பாஞ்சைப்பதியிலே கட்டபொம்மு பச்ச[8]மிலங்கிய
சக்கதேவி,
வாய்பேசாப் பாண்டிய னூமைத்துரை வல்லபம் பேசிட
வந்தருள்வாய்
வல்லபம் பேசிட வந்தருள்வாய், வஞ்சனை வல்பிணி
தீர்ப்பவளே
என்ன பிழைகளிருந்தாலும் எங்களை முக்காலும்
காவுமம்மா[9]

மேற்படி துதி—விருத்தம்

மாதவமுங் கல்வியாலே மகிமையான
வல்லபமுஞ் செல்வ மிக வளருமிந்த
பூதலத்திற் கட்டபொம்மு கதையைப் பாடப்
புத்தியிலே வந்தருள்வாய் சக்கதேவி
பாததுணை யென்றுன்னைப் போற்றுமென்னை
பால்முகத்தைப் பாராமலிருந்திடாதே
சீதவயல் சூழ் பெருமைப் பாஞ்சைநாடு
சிந்தாத தெள்ளமுதே! சிந்தித்தேனே.

கதை ஆரம்பம்

தன்னன தானன தன்னனன்னு
தன்னன தானன தன்னனன்னு

தம்பிகாளை பொம்முதுரை சக்கம்மாள் பாத விசேஷ
மதால்
கொத்துப் பல்லாரியை யாண்டதிலே குற்றமிதுவரை
கண்டதில்லை.
யார்செய்த மோசமோ பூமியிலே அந்தரமாரி பொழிய
வில்லை.
எவர்செய்த மோசமோ பூமியிலே எள்ளளவு மழை
பெய்யவில்லை.
பன்னீர்வருட[10] மழையுமில்லை பஞ்சமுண்டானது
தேசமெல்லாம்

8. பச்சம்—பட்சம், நேசம்
9. காவுமம்மா—காப்பாற்றும் அம்மா.
10. பன்னீர்—பன்னிரு.

காலமழைகள் பெய்யாததனுல் கவலையுற்றது கம்பளங்கள்
கோடை மழைகள் பெய்யாததனுல் குறைவடைந்தது
கம்பளங்கள்
தேசமழைகள் பெய்யாததனுல் சிந்தை மெலிந்தது
கம்பளங்கள்[11]

காளைபொம்முதுரை சொல்வது
மேற்படி சந்தம்

அண்ணுவே அண்ணுவே கேளுமையா அன்பான தம்பி நான்
சொல்லுகிறேன்
நம்மாலே காரியமொன்றுமில்லை நாதன் செயலன்றி
வேறுமில்லை
ஈசனுலாவதை யல்லாமல் எம்மாலே உம்மாலே
யாவதுண்டோ?
என்னென்ன கவலை வந்தாலும் ஏற்படுமோ சக்கதேவி
முன்னே?
சக்கதேவிதுணை என்றிருந்தால் உண்டானதுன்பமும்
தீர்ந்துவிடும்.
உத்தமிதான் துணையென்ருந்தால் உண்டான துன்பமும்
தீர்ந்துவிடும்.
பத்தினி தான் துணை யென்றிருந்தால் பஞ்சமுண்டானு
லுந்தீர்ந்துவிடும்.

செல்ல பொம்முதுரை சொல்வது
மேற்படி சந்தம்

தெச்சண பூமியை நோக்குதையா தெய்வீக வாக்குள்ள
கம்பளங்கள்
அன்னமில்லாமலே வாடுதையா அஞ்சாத நெஞ்சுள்ள
கம்பளங்கள்.
ஆடையில்லாமலே வாடுதையா அட்டகாசஞ் செய்யும்
கம்பளங்கள்.
மாரிபொழிந்திடுஞ் சீமையிலே வாழ்ந்திட லாமென்று
போகிறதாம்.
செந்நெல் விளைந்திடுஞ் சீமையிலே சேர்ந்திடு வோமென்று
போகிறதாம்.

11. பல்லாரியில் வாழ்ந்த கம்பளத்தார் தம் நாட்டில் மழை பெய்யாததைக் கண்டு வருந்தி என்ன செய்வதென்று யோசிக்கிருர்கள்.

ஏற்பட்ட பஞ்சக் கொடுமையினாலெத் தேசம் போகுதோ
கம்பளங்கள்.
இன்பமடைந்திடும் நாளையிலே ஏற்பட்டதே பெரும்
சங்கடங்கள்.
துன்பமுண்டாகியே வாடலாமா நோக்கலவார்குலக்
கம்பளங்கள்[12]

கம்பளத்தார் மழையில்லாமல் வருத்தமுற்று
செல்லபொம்மு துரையிட முரைத்தல்-கம்பளத்தார் சொல்வது
மேற்படி சந்தம் - தெலுங்கு

ஒரே ஒரே[13]ரண்டா ஒக உத்த மாட்டலு செப்ப பொய்யேன்
வான மிந்த குடண்டரா மஞ்சு வொகட்டியுங் கானமுரா
இல்லவுண்டித்த மேமந்தலு எல்லபது கேதி செப்பண்டதிரா
மொக்கே தெய்வுமுநேகான மோசமு சேசிதா பொய்
யேசனே.
வித்தின பத்தி செட்டந்த விட்டிலு தினேசி பொய்
யேசனே
ஏமிசேசேதி செப்பண்டரா எந்து பொய்யேதி செப்
பண்டரா
வானகுரிசின தேச முகுமேமு பொய்யி பதுக வாலா
தச்சண சீமைகு போக வாலா தல்லி பிட்டலு பாரி ரண்டா[14]

கம்பளத்தார் இப்படிப் புலம்பிக் கொண்டு செல்லபொம்மு
துரையிடம் சென்றவுடன் உபசரித்தல்—செல்லபொம்மு
துரை சொல்வது

மேற்படி சந்தம்

வாருங்கோ வாருங்கோகம்பளங்காள் வந்த விவரத்தைச்
சொல்லுமையா
வாடு முக முடன் வந்த தென்ன மண்டிலே கூடியே
நொந்த தென்ன
ஒன்பதுகம் பளச்சாதியிலே உண்டான குற்றங்களென்ன
சொல்வீர்
சாதிமுறையிலே தப்பினதோ சங்கடம் நேர்ந்ததைச்
சொல்லிடுவீர்

12. செல்லபொம்மு என்ற கம்பளத்தார் தலைவன் கூறுவது. நஞ்செய்ப் புலங்கள் நிறைந்த தென் நாடுகளை நோக்கிக் கம்பளத்தார் செல்வதாகக் கூறுகிறார்.